

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEA
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitărilor și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apăre sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Institut. și fabrici — — — Lei 500

Boana după titluri.

Nebunia titlurilor e în plin progres. Lumea ca vrăjtită, aleargă, uitând de sine, după titluri pompoase, ce aduce după ele, așa zisa supra-existență, a visătorilor de astăzi.

Din leagăn și până în mormânt, omul tot nu-i mulțumit de starea-i socială și de titlul ce-l mai poartă. Vrea tot și tot mai mult!

Deabia a eșit din găoace și maică-sa îl prevestește doctor, avocat, inginer, primar de municipiu, deputat și ministru să fie. Nici vorbă de un vestit comerciant sau vrednic gospodar. De abia își poate sufla nasul și te ia peste picior și în loc să se joace de-a caii, pușăște ca nebunii pe stradă vrând să facă pe automobilul.

A terminat liceul, uită de măsă și tatăsu. O rușine de condamnat îi este pentru locul de unde au plecat. În haine charleston, palățele de galanterie, perd vremea, împedecând călătorii, pe străzile principale.

O zi de tras la plug, le-ar trebui! Fetisucane, ce-ar putea fi bune gospodine, se scobesc în dinți, își chinuesc buzele și unghiile și flirtrează cu șefii prin birouri vaitându-se de muncă. Bărbați titrați și ca să nu zică rău, idioți titrați, le sunt tovarăși, de-o termină: ea cu burta la gură, el cu dispariția.

Oameni în posesia unui titlu ce și-l declină ori cum vrei și și-l tipăresc pe toate ușile, neuitând closetul.

Doamne ce fac atâta caz de titlul bărbaților, că sunt în stare să-și mute locuința în mașină și să stea numai prin străinătate

ca să sfideze „mueretul de rând”. Și copil idiotul din părinți cu titluri, ce fug în străinătate, ca să ne tâmpiască cu diplome, de parcă la noi, n'ar fi universități de nivelul lor.

Și'n lumea asta de lichele, sunt oameni, ce-și caută liniștiți de muncă și trebuie să sufere de multe ori disprețul lor.

Oamenii, ce știu că nu titlul face omul și că pe orice cale, de și-ai câștiga pâinea, cinstit să fie, e tot atâta. Oamenii ce disprețesc titlul și dau mult pe valoarea morală a individului și puterea lui de muncă. A fi ministru ori țaran e tot atâta, când și-al croit un drum drept și fără pată. Doar brutele de rând, făuresc din puțină lor spoială de cultură, o fală caraghioasă.

În curând se vor deschide școlile și vor hăvăli copiii cu gânduri ascunse.

Câți din ei, pleacă pentru cultură ca mai târziu să devină demni? plugari? Câți se vor înscrie la școlile comerciale sau industriale ca să devină mântuitorii banului românesc.

Se duc jidanașii la comerț și industrie de moștenesc pe Țic cel bătrân și noi, capabili sau nu, gonim după titluri, cu visuri fantastice.

Noi gonim după sărăcia titlurilor, jidanii după bogăția țării.

Noi ne sfidăm și ne erarhizăm după titluri, ca jidanii se unesc și se ajută, ca să facă bogăție.

Noi umblăm cu capul în stele el scormonesc pământul și buzunarele noastre.

Noi ne împopoțăm ca niște păpuși, cu lucruri de nimic și ne încoronăm cu titluri, ei se mulțumesc cu banul.

Noi trăim visând ei visând trăesc.
Gheorghe Atanasiu.

Umbra păcii.

Se agită în Europa ideea Statelor-Unite, adică unirea tuturor statelor, sub un singur regim, unde interesele tuturor națiilor să se contopească, într'un suprem ideal, *pacea eternă*. Briand, actualul prim-ministru al Franței, în nenumăratele sale articole, a preconizat ideea, dar odată cu însărcinarea de formarea noului cabinet, prima-i grijă evidențiată e întărirea armatei. Și deși adept întrucâtva acestei idei, totuși având o însărcinare atât de mare și responsabilitatea ce-i formează misiunea, rămâne în același cadru politic: Conservarea și întărirea națiunii, fără să amintească cândva ideea statelor Unite.

Mussolini, neîntrecutul dictator al vremurilor de astăzi, vede o utopie și o imposibilitate în realizarea Pan — Europei. — Mentalitatea popoarelor e prea departe de a-și însuși această idee, iar egoismul prea feroce, ca să admită simțul dreptății, ca balansă și cântar al valorilor și personalităților dintre popoare.

Baza Statelor-Unite a fost alta și nici decum trâmbita pace, învăluită în cuvinte pompoase de misionari fanatici. Acolo a fost banul, banul care a comercializat diferitele popoare și a ridicat dacă nu strivit simțământul și egoismul între națiuni. Cine a muncit, a avut banul, și-a avut asigurată existența, de-a putut trăi ori unde. Cine a lenevit, a pierit, strivit de însăși nemernicia lui. Formidabila piață americană și-a întins ghiarele în toate marile piețe Europene, de-am putea să ne asemănăm o sucursală bine organizată.

Așa că primul început, ce s'ar putea face la noi — în Europa — să ridicăm o stavilă între noi și America este să ne comercializăm și să ne facem totul acasă.

Piețele noastre Europene, să nu mai abundeze de lucruri americane, ci să ajute și să încurajeze industria și comerțul European. Și atunci poate, va întrezări cineva și va stimula ideea Statelor-Unite în Europa.

Interesele industriale și comerciale fiind locale, lupta leagă și unifică întrucâtva, dacă nu suflătește, cel puțin pe calea banului.

Până atunci, noi Europeii, ne pregătim de zori, în vederea unei mari socoteli: întărim armatele, ne fortificăm și ne pândim, ne spionăm, să ne aflăm gândurile și puterile.

Nimeni nu se gândește să tînească marile fabrici între ele, să plaseze în mod rațional bunurile popoarelor pe piețele mondiale și să unifice comerțul și industria Europei, încurajându-o.

Să lege popoarele cu banul, cu schimbul bunurilor și cu intensificarea comerțului, care să aibă și să nască interesul pentru progres și nu prin cuvinte trecătoare și tratate sigilate, gata să fie revizuite, rupte oricând!

Deocamdată, ideea Statelor-Unite în Europa, a fost și va fi un vis îndepărtat și stimulat acum ar face mai mult rău, decât bine.

Atât cât timp, popoarele se înarmează pe ascuns, fabrică turnuri-considerabile, făuresc tratate și au slăbiciunea, să agite revizuirea lor; umbra păcii, ne va ocroti, gata să dispară dintr'un lucru de nimic.

Pentru federalizarea cercurilor studentești crșene.

de OCTAVIAN LUPĂȘ student în drept Cluj

„Deosebind din gunoierii vieții zilnice aurul curat al culturii și împărțindu-l cu generozitate obștii neamului, puteți ridica poporul nostru la treapta ei cea mai înaltă, dându-i dela Tisa până dincolo de Nistru conștiința personalității sale și a strălucitei meniri care îl așteaptă în viitor...”
(S. Mehedinți: „Poporul”)

În complexa organizație de viață socială a unui stat, studențimea are un rol distinct.

Din felurile atribuțiilor, ce se înglobează în acest rol, se evidențiază, în deosebi, dreptul și datorită studențimii de a se ridica în chestiunile, ce ating vitalitatea națiunii din care face parte.

„E firesc lucru — spune d. prof. N. Ghiulea în „Societatea de Măine” din 1/VII/1928, ca în fruntea unei mișcări naționale să se pue pătura cultă, căci aceasta, prin cultura sa, prin ascuțirea inteligenței sale, își dă mai bine seama de datorită și drepturile membrilor ei ca cetățeni. Dar e și mai firesc lucru, că tinerii păturei culte fa plepturile cărora oricărui păturei e mai aprins, mai viu, mai puternic, să deie el întâiu semnalul de alarmă, în caz de primejdie națională”.

Cu alte cuvinte: studenților le revine „per excellentiam” marea datorită de a milita pentru ideea națională, cu atât mai mult, cu cât, după cum spune tot d. prof. Ghiulea, — „astăzi toate națiunile au tendința de a alcătui popoare de sine stătătoare. Ocrotirea limbii, obiceiurilor, culturii naționale nu mai satisface cerințele de astăzi ale națiunilor. Statul însuși trebuie să fie național”.

Dar în răspândirea ideii naționale, — după d. prof. S. Mehedinți, — are un mare rol cultura, prin care D-să înțelege „suma bogățiilor în adevăr caracteristice pentru viața unui neam și prin urmare originalitatea lui”.

Ideea națională sprijinită de cea culturală, lată axa în jurul căreia trebuie să se învârtască, deci, toată activitatea unei universități, a studențimii.

Pentru a se conforma acestui postulat, studențimea română a pășit la organizarea cadrelor. Ea e reprezentată oficial, pe țară, de Uniunea Națională a Studenților Creștini, iar pe Universități de Centrele Studențești.

Dar studenții sunt grupați și în altfel de societăți: în cele pe provincii. Ele contribuie direct la realizarea programului de activitate studențească. Câteva societăți de felul acesta au dat rezultate apreciable.

Studențimea crșeană (în jud. Arad și Bihor) n'a reușit, până astăzi, să

se prezinte în domeniul realităților cu ceva pozitiv. Cauza esențială e lipsa de organizație.

Cel dela Cluj facem parte din sec. naț.-cult. „Crșana”, cel dela București din „Cercul studentesc arădan”, iar teologii din Arad și Oradea prețum și studenții arădani dela alte universități, nu fac parte din nici o societate provincială.

Iată de ce noi, studenții crșeni, în decursul vacanței, nu ne putem concentra forțele, ca să pășim spre realizări palpabile, ci ne complăcem în cea mai multă inactivitate.

Vinovat de această situație nu putem face pe nimeni personal, căci toți suntem cu musca, pe câciată.

Dar, dacă „errare humanum est” să se știe că „perseverare diabolicum est”. Să ne trezim, deci la datorită! Să ne organizăm și să ne punem pe muncă! Ce v'ăți spus în gând, d-lor colegi din Crșana, când ați eșit, că studenții

Noua reformă administrativă.

— Câteva reflexii —

de Tiberiu Lupu.

Partidul național-țărănesc, pornit a reforma tot ce a rămas moștenire dela liberali, aflase vechei legi administrative un foarte mare cusur: era prea centralistă. Adecă, — cu alte cuvinte, — ea stinjenia inițiativa particulară a orașelor și satelor și îngreuna, prin faptul că totul trebuia aprobat de centru — bunul mers al lucrărilor de ordin ad-tiv.

Descentralizare sau desmembrare?

Se pune însă, întrebarea, dacă felul în care s'a căutat să se remedieze (lecuiască) răul e bun sau rău? Mulți susțin, că e rău. Cu descentralizarea s'a mers prea departe. Național-țărăniștii, împărțind țara în regiuni, sunt învinuiți, că vor contribui direct la desmembrarea unității noastre de stat și chiar de suflet.

Chestiunea e într'adevăr, delicată.

Dar noi, cu toate că mai persistă, încă discuțiunea între „ardelean“ și „regăjean“, nu credem de loc în posibilitatea unei eventuale desmembrări de suflet și stat. La așa ceva nu se gândește decât inconștiența politicianistă, din binecunoscutele-i interese de partid.

Poporul românesc nu ve va lăsa târât pe o astfel de cale, nici odată.

Ne putem lipsi de directoare.

Directoratele, abstrăgând că vor fi sau nu utile (folositoare), vor necesita foarte mari cheltueli. Directorii vor avea gradul de subsecretari de stat, deci de miniștri, astfel, că bugetul țării va fi supraîncărcat cu încă 7 lefuri ministeriale. Unde sunt apoi lefurile celorlalți funcționari dela directorate, dar cheltuelile pentru mobilier și cumpărarea palatelor directoriale?

Când situația financiară în care ne găsim e atât de critică, cred, că ne putem lipsi de directorate. Să ne fi căutat alt mod de realizare a descentralizării mai puțin costisitor ori să se fi amânat aducerea legii pentru vremuri mai bune, căci nu legea ad-tivă era doar unica și cea mai eficace măsură pentru a scoate pe bietul Român din necaz și sărăcie.

Iarăși primarul „șeful“ administrației...

Partea cea mai slabă a legii constă în faptul, că menține ca „șef“ al ad-ției pe primar. Era un neajuns al vechei legi, care, acum, putea fi remediat. Ar fi interesant de știut, ce l-a îndemnat pe legiuitor să subordoneze pe notar primarului? Cum adecă? Numai de dragul democrației, să faci pe unul ce abia știe, uneori, să-și scrie numele, „șef al administrației“, fiindcă reprezintă voința sătească? Dar, ce va putea pricepe dumnealul primarul, sârmanul din toată sumedenia chestiunilor ad-tive, chiar de ar fi un om cu școala din sat terminată. Ca să fii „șef“ trebuie să știi să-ți conduci singur trebile sau să le controlezi. Primarii satelor nu vor ști nici una, nici alta. Dar — vor spune unii, — primarul va fi ajutat de notar. Foarte bine — vom spune noi, — dar de ce să fie „șeful“ condus de altcineva și nu el să conducă pe alții. Ce rost are „șefia“ atunci când, voind să faci și tu ceva, trebuie să fii păpușa unuia și a altuia? Avem de a face, — cred, — cu o boală de care suferim noi Români: „îți vâri nasul și acolo unde nu-ți fierbe oala“.

Zile negre pentru notari.

Noua lege ad-tivă putea foarte bine să facă pe notar șeful administrației, fiindcă, fiind acesta pe viitor numit de consiliul sătesc sau comunal, cu aprobarea consiliului județan, înseamnă că va fi expresia indirectă a voinței sătești sau comunale.

Nu s'a făcut din notar nici măcar un reprezentant al puterii executive. Notarul va fi un slujbaş sătesc, ce va fi numit de fiecare consiliu, pe un period de 5 ani. Ce independență și autoritate va putea avea, în aceste condițiuni, notarul, când știut este că stă mereu la discreția consiliului comunal. Cel puțin, dacă s'a făcut din notar slujbaş sătesc, să se fi introdus dispoziția, ca să fie ales odată pentru totdeauna. Cine D-zeu va mai face școala de notari, când știe că

toată viața are să colinde satele. Notarul ori cât de bine și-ar conduce trebile și ori cât ar fi omul datoriei, ca orice om, de altfel, nu va putea fi niciodată pe placul tuturor.

Dar pe notari fi atinge și o altă dispoziție, care, probabil, va fi limpezită de regulamentul legii. Cum se va administra fondul de pensii al notarilor și din ce va trăi notarul, care, — presupunem, — pe un period de ani nu va fi ales în nici o comună, — iată câteva întrebări, cari așteaptă grabnica lor soluționare.

Nu vor mai fi membri de drept.

În baza noiei legi, nu vor mai fi membri de drept în consiliile comunale. Ce vor face bieții săteni fără concursul preotului și învățătorului, când știut este, că, de cele mai multe ori, nici nu înțeleg conținutul unui ordin, de cum să știe a i se conforma.

Vajnicii noștri democrați, credem, c'au introdus această dispoziție numai în detrimentul (paguba) satelor noastre.

(Va urma)

Monumentul eroilor Jidani și Congresul rabinilor.

În numărul trecut al acestui ziar am arătat că, punerea pietrii fundamentale pentru ridicarea unui monument — în capitala țării — în memoria eroilor jidani morți în războiu, este un truc anume plinut de cahal pentru mascarea — ascunderea — unui scop diabolic și criminal ce-l urmăresc în ascuns, și iată de ce:

Jidanii, toți, nu numai cei ce locuiesc în țară — în cap cu primul rabin Niemerower și cei dela U. E. R. de sub președinția lui Filderman, — dar mai ales căpetenia lor drăcescă, cunoscută sub numele de „cahal“, care este o autoritate jidovească cu totul ascunsă și chiar nevăzută, așa că nu i-se poate cunoaște nici chiar locul de domiciliu, cunoscând cu toții faptul că în timpul războiului soldați jidani din întreaga armată românească, s'au purtat în modul cel mai mișelesc ce se poate închipui, călcând nu numai jurământul depus oficial pe drapelul țării chiar în fața rabinilor lor dar dezertând în masă la inamic și transformându-se în cei mai vajnici spioni și vânzătorii, fapt, care a indignat chiar pe împăratul Germaniei pe Kaiserul Wilhelm care i-a înfierat cu indignare mergând până ai blestema, Cahalul — zic — s'a gândit că trebuie lucrat în așa fel încât să se poată ascunde — cel puțin de ochi — mișelia săvârșită de soldații evrei din armata românească și a prescris unele dispozițiuni secrete.

La rândul lor căpeteniile jida-

nilor ce trăesc și se hrănesc din sângele acestei nenorocite țări, știind bine că, actualul ministru de războiu, care a luptat cu vrednicie pe front și astfel cunoaște în mod precis purtarea soldaților jidani în războiu, și că după înțetarea războiului el — ministrul — n'a făcut nici un secret din acest adevăr crud, ci din contră ca militar onest și corect, l-a mărturisit cu francheță în public ori de câte ori a avut ocazie.

Jidanii din țară — toți — mai știind bine că, actualul ministru, a ajuns în capul departamentului armatei, înconjurat de o aureolă și de unele merite, pe care puțini din predecesorii săi le-a avut și dându-și seama că, rămânerea lui în capul armatei, poate fi de o durată mai lungă ca de obicei și apoi ei — jidanii — temându-se că, la un moment dat în înalta lui funcțiune poate rămâne totuși un ostaș sincer declarând curat și fatis adevărul sfânt, ceea ce le-ar pricinui un mare neajuns și le-ar pune mari și grele piedici în urmărirea scopului lor politic pe care îl urmăresc în ascuns, cahalul — zic — s'a gândit că trebuie găsit un mijloc prin care calitatea lui de ministru al țării să fie obligat a-și ascunde gândul intim și curat, relativ la purtarea mișelescă a evreilor în războiu, fie prin unele declarațiuni chiar vagi, dar oficiale pe care ei — jidanii — să le poată specula prin presa lor.

Și după multe chibzuințe calcule drăcești, cahalul s'a fixat a-

Oteni, în congresul lor din anul acesta, și-au spus, în legătură cu propaganda revizionistă, a ungarilor cu atâta entuziasm cuvântul, tocmai acum, când la Budapesta se ține congresul studenților din lumea întreagă? Nu v-ați gândit, că ce splendidă manifestație de conștiință românească puteam dovedi și noi cei din Crișana, atât de mult dorită de hrăpăreții noștri vecini de peste graniță?

..

Subsemnatul, acum 2 ani, văzând halul în care ne aflăm, am preconizat o soluție salvatoare: federalizarea cercurilor studențești crișene, în acest scop, am înaintat spre studiere, comitetului de atunci al „Crișanei“ un proiect pentru realizarea „Asociației studenților crișeni“ care, nu știu din ce motive, însă, a aflat de bine a-l arunca la coș.

În conștădere cu câțiva colegi, ne-am decis a lua din nou în discuție

ideia federalizării cercurilor studențești crișene.

De data aceasta, însă, în mod public, pentruca, astfel, să o facem cunoscută tuturor colegilor noștri doritori de bine.

Și, pentru a nu putea fi învinuit de a fi făcut o critică negativă, am crezut că e potrivit să redau ceva din „proiectul“ înaintat comitetului cu pricina. Din conținutul lui ori cine își va putea face imaginea felului în care cred că s'ar putea remedia răul, — fel, care, neapărat, că e susceptibil de critică.

Țin să menționez, că intenția mea n'a fost de a înainta un proiect pe statut, ci un mănunchiu de idei principale.

Iată pasagiile mai importante:

Studentimea română și-a asumat, de câteva timp, rolul de a contribui la infiltrarea ideii naționale și a culturii în masele populației.

Pentru a putea răzbi victorioasă puterea frontului în fața căruia se afla, studentimea a simțit nevoia de a se organiza.

„Crișana“ a luat și ea parte la această luptă generală studențească.

Spiritul viguros și neșovăelnic în acțiune al primilor ei membri, precum și condițiunile prielnice ale regulamente'or școlare au favorizat întru câțva desfășurarea programului ei de muncă. Dar azi, studentul în cele 8-9 luni de școală trebuie să studieze, nu glumă. El nu se poate ocupa în acest timp de prea multe chestiuni extra-universitare. Și nimeni nici nu-l poate pretinde acest lucru.

Anotimpul pentru munca extra-universitară rămâne vara.

Lucrul acesta n'a fost, însă înțeles — în ultimii ani, îndeosebi, — de conducătorii soc. „Crișana“, de aceea activitatea ei „național-culturală“ s'a redus la o serie de banalități, comise

mai mult pentru a servi drept „scuză“, pentru cei din fruntea ei.

Și, nu numai timpului, dar și locului de activitate trebuie să i se dea importanța cuvenită. A face mișcare național-culturală în Cluj e un nonsens.

Propaganda „Crișanei“ trebuie îndreptată spre platurile ținutului Crișana. Dar realizarea acestui punct societatea noastră nu o poate îndeplini. Deaceia să nu se creadă a fi adus constatarea de mai sus drept acuză conducătorilor soc. „Crișana“. Nu, pentrucă nu conducătorii nu sunt buni, ci însuși felul de organizație al „Crișanei“ nu corespunde adevăratei ei meniri. De ce? Pentrucă ea este o organizație centralistă. Nici o propagandă nu se poate pune la cale, fără a se lua dela centru inițiativa. Un alt inconvenient e faptul că ea are nevoie pentru a se deplasa de un capital material, asupra căruia, însă noi, deo-

supra ideii de ridicarea unui monument în memoria soldaților Jidani morți în războiu... pentru Patrie...

Un asemenea monument pe lângă că le poate servi oricând ca o mărturie că, și ei — Jidani — au contribuit cu sângele lor la întregirea neamului, dar apoi la o asemenea împrejurare ministrul de războiu, — ori care ar fi el — trebuie să ia parte în mod oficial și astfel va fi silit, să-și pue lacăt gurii, să-și calce pe suflet, să nu divulge oficial adevărul. Deci ridicarea unui monument în memoria soldaților Jidani morți în războiu, le poate servi în același timp și ca adăpost înapoia căruia să poată ascunde perfect, perfidia soldatului evreu din timpul războiului...

Și ca dovadă că lucrul este așa, stă martor faptul că, la solemnitatea punerii pietrii fundamentale a monumentului, Jidani au invitat oficial numai pe ministrul de războiu și pe încă câțiva bărbați de seamă, Români curaji, aparținând diferitelor partide politice, dar pe care li știau prinși de nas, ca făcând parte din diferitele consilii de administrație ale băncilor lor!

O altă dovadă și mai puternică a intenției lor drăcești rezidă din faptul că, chiar a doua zi, *Presa din Sărindar*, a telegrafiat nu numai suratele ei din Europa, dar chiar și celor de peste Ocean, vestea că:

...La punerea pietrii fundamentale a monumentului ce se ridică în București în memoria eroilor evrei morți în războiu... pentru... Patrie... a luat parte oficială ministrul de războiu, pe lângă mulți alți bărbați învățați ai țării!

În timpul când în București, se petreceau toate acestea, Cahalul — tot în ascuns — a dat ordin ca la Chișinău, să se țină un congres al rabinilor din tot cuprinsul Basarabiei, și care la sfârșit, să aibă un fast cât mai grandios.

Rabinul Tiresohn, care — precum se știe — este cel mai mare dușman al întregului stat românesc, s'a conformat imediat și congresul a avut loc.

Pentru a se pune la adăpost de orice bănușeli ori supărări, rabinul Tiresohn a comunicat autorităților că, în a acel congres va fi vorba numai de chestiuni

pur religioase privitoare la Jidani și că totul va fi o consfătuire din cele mai pacifice.

Congresul s'a ținut cu ușile închise; în public n'a putut transpira decât că rabinul Tiresohn, după ce a dat congresului pe care la prezidat, convenita binecuvântare, a recomandat rabinilor ca, prin hahami și belferi (învățători), să vegheze cu sfințenie la aplicarea întocmai a talmudului, îngrijind ca capii de familie — tații și mamele — să-și crească copiii absolut numai în „spirit iudaic” și că, în termen de 6 luni, rabinii să-i raporteze nominal pe acei dintre Jidani cari nu se conformează întocmai, ca să-i pedepsească!

Doamne! Ce însemnează oare acest „spirit iudaic”? Însemnează că: „Pe cel mai bun dintre creștini ucide-l căci așa poruncește talmudul.

Supune-te — de formă — legilor țării în care trăiești, dar în fond, înlătură-le, tradează-le ori de câte ori poți, și fă așa ca să-ți meargă numai ție bine și neamului tău oles!

Oare în care religie a popoarelor de pe suprafața pământului, se mai poate găsi asemenea prescripție drăcească și criminală?

Iată dar explicația pentru care toți soldații Jidani din armata românească, s'au purtat așa de mișelește și iată pentru ce Cahalul a stăruit pe lângă cei puternici și prin corupție a făcut, să apară decretul pentru amnestierea celor trimiși în judecată cu miile!..

Rabinul Tiresohn a mai prescris congresiștilor că, trebuie să țină cu tot sufletul și cu toată puterea credinței, la ceea ce ei numesc „Cușer” chiar dacă acest lucru ar necesita și vieți omenești.

Ori, ce se înțelege prin acest „cușer”?

Se înțelege că adevăratul Evreu nu trebuie să-și taie cu mâna lui, nici chiar un pulu de găină, ci orice pasăre, cași orice altfel de animal destinat a fi tăiat pentru hrană Jidanului trebuie să se facă numai prin hahami, care — pentru această treabă — încasează o anumită taxă, ceea ce constiue un enorm fond bănesc — miliarde — cu care cei dela U. E. P. — Uniunea Evreilor Pământeni — li pot conduce corupând pe băștinașii suspuși și dela care

pot obține favoruri și foloase pentru poporul ales. Practica zilei, ne-o dovedește.

În timpul tinerii Congresului rabinilor din Chișinău s'a petrecut și un mic incident, care numai grație supărării unui congresist, s'a putut afla și încă în mod foarte vag și anume:

Unul din tinerii rabinii, crescut de sigur într'un mediu mai civilizată și fără multă experiență în ale habotniciei Jidovești, și-a permis a spune că, „Cușerul, nu merită marea importanță ce i se dă”. Drept consecință, imediat a fost taxat de vândut goimilor scos din sală cu forța și închis într'o cameră vecină, unde ce-o fi pățit numai el știe; iar marele Tiresohn i-a luat imediat dreptul de rabin.

Acest fapt dovedește teroarea sub care e ținut și condus poporul jidovesc de către cahal și mai dovedește că omorurile nelegiuirile și jafurile la care au fost supuse toate familiile mari și bogate din Rusia, jafuri, după urma cărora toate căpeteniile internaționalei III din Rusia, și-au putut permite de-a strânge miliarde în aur, depunându-le în siguranța băncilor mari din Anglia sunt rezultatul unei premeditări în adevăr diavolești.

Chiar războiul care a izbucnit așa pe neașteptate între Rusia și China și care până în cele din urmă, va fi aplanat, este tot un matrapăzlic jidănesc făcut în scopul ca, Jidani să poată lua — prin rechiziție — produsele țăranilor, care fățiș — se opun a mai fi despoiați de munca lor fără nici un drept. Masca războiului cu China, oferă prilej de câștig Jidanilor.

Am arătat că, rabinul Tiresohn prevenise toate autoritățile din Basarabia, fiind o consfătuire pur religioasă, totul se va petrece în liniște fără nici un sgomot, s'au vre-o altă mișcare.

Cu toate acestea, care n'a fost surpriza și nedumerirea, nu numai a cetățenilor, dar chiar și a tuturor autorităților, când — la eșirea rabinilor din sala de congres și după ajungerea la un anumit punct din centrul orașului — deodată încep, să apară capetele unor bicicliști, urmași de o coloană compusă din zeci de sute de voinici jidani; toți călări pe biciclete și motociclete și toți îmbrăcați la un fel, un

soiu de uniformă, și fiecare purtând drapelul jidănesc desfășurat Rabinul Tiresohn face front și înconjurat de ceilalți rabinii congresiști, primesc defilarea tineretului de voinici jidani!..

În mai puțin de o oră, tot — întreg acest mare congres, — a dispărut ascunzându-se în mulțimea publicului care îl privește!..

Ce rost are oare această manifestație spontană, dar care a trebuit să fie organizată din timp dar în mod așa de indiscret, încât nici poliția, n'a putut-o simți?!

Această manifestație spontană și fastuoasă, stă în strânsă legătură cu actul punerii pietrii fundamentale a monumentului ce se ridică în capitală, în memoria soldaților evrei morți în războiu pentru... Patrie în felul că, dacă în București nu putea avea loc o manifestație somptuoasă a tineretului jidănesc, din cauză că huliganii de Români ar fi împiedecat și chiar le-ar fi tăiat pofta de manifestație voinicească, în Chișinău unde Jidani se știu cei mai tari, totul le poate fi îngăduit, mai ales dacă se lucrează în ascuns și prin surprindere, adecă așa cum s'a făcut!..

Învățământul ce putem trage din faptele ce am arătat și care investimantate în haina ipocrită a religiei mozaice, s'au putut petrece chiar în fața autorităților, fără ca ele, să bănuiască măcar scopul ascuns și criminal ce se urmărește, sunt de cea mai mare importanță.

Trebuie să fim în tot minutul cât mai atenți asupra Jidanilor ce-i creștem și-i îngrășăm la sânul nostru, căci.

Într'un moment când armata țării, va fi chemată să și facă datoria într'un scop și un punct dat, Jidani rămași în țară — ca nefăcând parte din armată — prin voinici lor ne pot, și sunt capabili, de a ne crea unele situații, din care numai cu multă greutate, ne vom putea descurca. Rabinii și hahamii după modelul celor din Rusia, ne pot juca unele feste, din care numai Dumnezeu știe, cum vom putea ieși.

Deci, se impune ca, siguranța țării, să fie în tot minutul cu toată atenția asupra căpeteniilor jidovești și să-i urmărească pas cu pas, spre a nu fi surprinși de cursele criminale ce mereu ne întind. General Tarnoschi

camdată, nu ne putem pronunța afirmativ.

De aceea fiind credincioși vechiului postulat al „Crisanei”, de a răspândi lumina naționalismului în țara Crișurilor, trebuie să preconizăm un alt plan de muncă, pentru ca să dăm dovadă, că noi, cel cu mintea și sufletul străluminat numai de ceea ce poate fi binele și fericirea neamului, suntem la postul de datorie și onoare.

Să pornim, deci, cu forțe reînnoite la luptă, — dar într'un mod practic și nu formalist.

Pentru a ne salva din situația în care ne aflăm, eu vin cu ideea federalizării cercurilor studențești crișene din țară. Ideea federalizării ori unde a fost aplicată a dat cele mai bune roade.

E de ajuns să amintesc federația studenților olteni și bănățeni.

Idelle principale după cari s'ar proceda la realizarea federalizării, — după mine, — ar fi următoarele;

1. În vederea realizării propagandei naționale și culturale în provincia Crișana, toate cercurile studențești crișene vor fuziona și vor forma „Federația cercurilor stud. crișene”.

2. Susnumitele cercuri își vor păstra individualitatea, numai cu scopul de a stabili legături colegiale între toți studenții crișeni din același centru universitar.

3. „Federația” va ține în fiecare an un congres.

4. Pentru realizarea practică a „Federației” și a primului congres studențesc crișan, toate cercurile stud. crișane să dea mandat soc. „Crisana”.

5. Președintele „Crisanei” va deschide și conduce primul congres.

6. În chestiuni de amănunte „Crisana” va elabora un statut, care va fi trimis spre aprobare tuturor cercurilor stud. crișene.

7. „Federația” va emite un program de muncă unitar.

8. Propaganda se va realiza prin echipe de studenți, stabilite de „Federație” pe grupuri de sate. Din ele vor face parte toți studenții creștini, indiferent de Universitate ori Facultate.

9. Echipele vor avea un șef de propagandă, numit de „Federație”. El va face „Federației” dare de seamă asupra activității echipei.

10. Echipele vor avea în cadrele programului stabilit de „Federație” deplină autonomie.

11. „Federația” va centraliza în fiecare an toate datele despre activitatea echipelor și le va face cunoscut în congres și presă.

12. Echipele vor organiza conferințe șezători, concerte, etc... ca în acest cadru să-și desfășoare programul.

13. În vederea unei propagande mai vaste, echipele pot fuziona.

14. În echipe au un rol deosebit studenții teologi și medicii. Primii vor propaga cuvântul Evanghelic, iar

ceilalți vor da o mare importanță chestiunilor de eugenie și biopolitică.

15. Orașele vor avea o singură echipă. Rolul studenților din oraș e unul din cele mai alese. Vor lua parte activă la Ateneele populare și vor da o deosebită atențiune presei românești, punând la punct ori ce gest ce ar atinge demnitatea națională și ar veni, mai ales, din partea minoritarilor.

16. La ori ce serbare sătească va avea reprezentanți și studențimea.

17. Veniturile realizate de echipe se vor trimite casierului „Federației”.

18. Din aceste venituri se vor cumpăra cărți și aparate de proiecțiuni, cari vor fi cele mai esențiale elemente de propagandă.

19. „Federația” va organiza în cursul verii tabere de recreație și se va ocupa cu ideea ridicării unui cămin în București.

20. Echipele vor cere și vor da sprijinul preoților, învățătorilor.

Rebeliunea din Lupeni.

Nici până azi — oficios — nu s'a dovedit pe deplin cine sau ce a fost adevărata cauză a dezastrelor cu zece de morți și sute de răniți din Lupeni. În urma anchetelor făcute au fost suspendați din serviciu prefectul județan de Hunedoara: Dr. Rozvány, inspectorul muncii din Arad: Popescu, au fost trimiși la concediu prim-procurorul și judele de instrucție, al tribunalului din Deva, iar comandantul reg. 4 grăniceri din Deva și cel al jandarmeriei din Timișoara au fost puși în disponibilitate.

După cum se vede toți au fost pedepsiți afară de adevărații vinovați: *bolșevicii*. Și totuși, așa credem, că cei împușcați, bolșevici au fost prin urmare ș'au meritat pedeapsa, iar armata, *scumpa noastră armată*, care ș'a făcut datorința și care sperăm că își va face-o totdeauna, și în viitor de câte ori va fi nevoie strigăm: *trăiască!*

Afirmațiunea că muncitorii pretindeau salarii mai mari va fi fost în parte justă, dar nu prea, fiindcă din lămuririle societății „Lupeni” reiese clar că în raport cu alții, muncitorii din Valea Jiului sunt bine plătiți. Pelângă alte favoruri: locuință etnină, în natură, luminat, cantină... mai primește fiecare miner pentru 8 ore de lucru 292 lei și un copil, care are cea mai puțină plată, primește 108 lei pentru 8 ore.

Ori la minele de aur și cărbuni din Brad și jur sunt bieți mineri cari primesc abia 50—60 lei pentru 8—10 ore de lucru și alte 3 ore le petrec pe drum dela locuințele lor până la mine și înapoi, fiindcă nefiind colonii-locuințe de ale societății sunt nevoiți să locuiască în satele din apropiere. Și alte favoruri n'au afară doară de puțină făină mucigălată-încinsă și ici colea câte un car de lemne putrede plătite și unele și altele cu bani grei.

Și apoi chiar aici în Arad, unde este scumpetea mai mare, se lucrează la unele fabrici pentru 7 lei pe oră.

Vedem deci că în raport cu alți muncitori, cei de pe Valea Jiului sunt mai bine plătiți, la nici

21. Orice divergență dintre membrii echipelor se va semna „Federației”, care va lua măsurile necesare.

Cu acestea termin sumarul idelilor ce am crezut că pot sta la baza „Federației” de mâine. Domnii colegi a toată latitudinea de a delibera asupra lor. Imj vine să cred, însă, că nimeni nu va dezaproba acest plan general de muncă, pe care îl vom susține, la anul în prima adunare generală a „Crisanel”. El este aducător de rezultate pozitive și plăcut în executare.

Dela noi se cere numai voință și dragoste de glia strămoșească.

E de ajuns să pornim la muncă și veți vedea cum bietul țaran se va lega morțic de sufletul nostru. Să ne apropiem, deci, de el, să-i simțim bătăile inimii lui și să-l îndulcim, — cât putem, — amarul zilelor lui, pentru binele și viitorul neamului.

un caz însă nu afirmăm că doară ar fi prea bine ori cel puțin destul de bine plătiți.

Un lucru trebuie să-l înțelegă și muncitorii că patronii riscă foarte mult, capitaluri enorme și au tot dreptul la profituri corespunzătoare, și societățile de exploatare precum și fabricile trebuie să se întărească, să le meargă bine chiar și în interesul muncitorilor.

Muncitorii vor fi pacnici îndată ce va fi nimicit bolșevismul și iredentismul din mintea și inima lor.

Eu știu că d. e. în marea fabrică „Astra” — unde probabil va izbucni în curând o grevă, naturală fără nici un motiv serios — din Arad nu-l în stare să între nici un muncitor ori meseriaș bun român, fiindcă nu-i primește „maistărul de atelier” decât pe cei înscrși în sindicat, iar la că se vără totuși vreunul, la proxima ocaziune este concediat ca superflu, ori ca unul care „nu se poate

folosi” deși poate este cel mai bun muncitor sau meseriaș.

Că pe valea Jiului este iredentism și comunism ce o poate dovedi mai bine decât predica ținută, la înmormântarea celor împușcați de, preotul calvin din Lupeni, care între altele a spus: „*Ați venit să vă câștigați pâinea muncind, voi muncitorii unguri, mucenici ai neamului, și în loc de pâine caldă ați căpătat gloanțe reci în trupurile voastre încordate întotdeauna spre muncă. După ce vi-s'a răpit viața, ați înțeles că în această țară a tuturor suferințelor și a tuturor tâlhăriilor, în această țară a împilării și exploatării, în această țară, dragi muncitori, nu este dreptate pentru voi...*”

Iată ce obraznic știe să fie un ticălos de șovinist și atunci când ține o predică la înmormântare. Inchipuiți-vă ce poate zăcea în inima unui astfel de părinte sufletesc și de se ar putea fi capabil între anumite împrejurări, dorite de el!

Jupânul preot de altfel a fost deferit parchetului din Deva.

lui, fiindcă guvernării ce-și servesc pungile lor, uită că profitând de sărăcia noastră, — fiindcă suntem tineri, — de desbinarea noastră, din acelaș motiv, nu ne fac numai nouă rău, ci însăși țării pe care au jurat c'o servesc, — jurământ fioros și de neiertat.

Să se soluționeze chestiunea salarizării, a numirilor în învățământ până la militarie, căci în tr'unile județe — cum de ex. în Gorj — se plătește 2400 lei lunar, iar în altele — Hunedoara de pildă — 2900 lei; să se lase apoi normalistului libertatea să se ocupe de altceva, în lipsă de post; să se desființeze școalele normale ce par a fi de prisos, — funcționând numai pentru profesori, — căci, mâine, numărul învățătorilor fără posturi va ajunge la zece de mil, cu atâtea școli normale!...

Se va găsi oare vreun demnitar să ne apere, sau tineretul dascălesc va fi nevoit să trimită o delegație chiar înaltel Regente fiindcă, acest caz, — unic în lume, cred, — trebuie pus în toată lumina lui, spre a se vedea până unde a mers lipsa de prevedere a guvernelor românești și să se termine odată cu această batjocoră națională.

Alungați de prețutindenți, bastarzi ai României — adică ai guvernărilor românești — învățătorii, nu pierdeti curajul! Optimismul tinereții noastre, să ne poarte pururea cu vrednicie și demnitate și să jurăm că nu vom dezarma până ce dreapta noastră cauză, nu va fi înțeleasă de cel ce guvernează.

Sabin Popescu

Fiecare abonat este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonat.

Bastarzii României: Învățătorii.

Nu e mirare că România are bastarzi, că doar e fica orgiilor romanice și a fugărilor din Asia mică; a misticismului slav și a fineței grecești; dar de ce acești bastarzi să fie așa de nenorociți, iată întrebarea. Nu vorbesc de România-Patrie, ci de România guvernământ, — iar bastarzii de cari pomenesc nu sunt fantezii, ci oameni în toată firea.

Sunt oameni, cari și-au pierdut câte 6—7 ani din viață învățând, spre a împărtăși altora învățătura lor; sunt așa zisii „apostoli ai neamului”, — *învățătorii*. Anii pierduți de ei pe băncile școalelor, nu se mai pot câștiga. Au rămas azi fără posturi peste 1000 de învățători; mâine vor mai ieși 3—4000 noul și cum ministerul desființează posturi la școlile primare, lăsând neclintite școlile normale, ne întrebăm în ce țară cu conducători utopici ne găsim? Cere post un învățător și nu i-se dă. Caută o altă ocupație, ca să nu moară de foame, el și cel care și-au cheltuit averea să-l scoată la lumină, — cersetorie ce pune țara în cea mai nedemă treaptă a civilizației umane, — caută, zic, altă ocupație și acelaș minister, îl pune să restituie bursa...

Lucrurile stau așa: spânzură-te și când vei fi gata să-ți tragi sufletul, îți voi tăia frânghia, pentru a o lua dela capăt cu această tragi-comedie.

È dureros din cale afară și totuși e așa...

Țara îi cere normalistului sacrificii — și câți părinți, doritori a vedea pe copiii lor în slujba luminării altora, nu-și vând bucățica de pâine dela gură? — și în schimb, nu li se dă decât umilință, umilință și iar umilință...

Și atunci, cum poate fi altfel bietul tânăr învățător, decât un om deprimat, fiindcă ce trebuie, înainte de toate, să caute a-și asigura mizerabila existență?!

S'au făcut adevărate crime, în trecutele guvernări, cu învățătorii noștri. Nu ziduri ne trebuiau în-tâi, ci oameni. Dar de unde să știe un funcționar din minister durerile și patimele noastre și apoi ce le pasă superiorilor, dacă ei o duc destul de bine iar cu rapoartele lor reușese să înăbușe strigătele noastre?

Aleși ai Națiunii! Sesizați-vă de aceste chestiuni.

Mii de suflete vă vor pomeni iar numele Dv. va rămâne săpat adânc în istoria culturii Neamu-

DOINA

Pe creștetul de munte, în nesfârșita zare,
Prin lunci, prin văi, pe dealuri aude fiecare
Un cânt, ce amintește un timp de mult trecut,
În care-și spune astăzi un neam întreg, tăcut,
Povestea lui de veacuri... În ea se oglindește
O epopee 'ntreagă!... O jalnică poveste
A unui neam, ce-o simte aci și'n orice loc —
Și o cântă, — atât la luptă, cât și la horă 'n joc.
La câmp o cântă jalnic plugarul, lângă plug,
Pe munte clobănașu, când melușeli-l fug
Pe pajștea 'nverzită... Și 'n orice toc e una!...
E cântecul ce-l cântă măicuța totdeauna,
Când, strâns la sân își ține micul ei odor;
E cântecul ce-l știe și-l cântă un popor...
E doina, ce aduce aminte de demult!...
Și tot la ea acuma urechea țin și-ascult,
Căci ea îmi basmuește, povestea cea mai sfântă...
Ascultă, cum departe auzos ea ne cuvântă!...
Ne spune tot ce știe și ce mai mult o doare.
Ne spune basmul aprig al vremi trecătoare,
Al țării noastre 'ntregi... Când se luptau străbunii,
Cu hoardele barbare, cu Atila, cu păgânii,
Să-și apere cu sânge moșta lor cea dragă...
Voiau să fie liberi și țara noastră 'ntreagă!
E doina, ... Ea e doina, a noastră, a tuturor,
Căci ea e ruptă doară din sufletul-arzător,
Al celor cari astăzi dorm neuitați de noi,
Pe platurile țării, prin codri, prin zăvoi,
Cu pușca tot în mână... Și-asteaptă doar un semn,
Să se ridice iarăși să lupte cu îndemni!...

NICUȘ AL. COMȘA-Dolcești

Rugăm cetiți, răspândiți și abonați ziarul adevărat național-creștin „APARAREA NAȚIONALĂ”!

Trăiască democrația.

Partidele politice în actuala lor formație reprezintă în primul rând interesele de partid și numai în al doilea rând interesele țării. E un fapt deja dovedit și confirmat de către toate partidele cari au fost până acum la cârma țării. Astfel fiind situația ne-a fost dat să vedem, cu destulă durere, politica acestor partide față de jidanii. Cu toate că interesele țării dictau o politică sănătoasă față de aceste elemente în veșnică fierbere, cu toate acestea pt. anumite interese meschine de partid, pt. câteva voturi în plus, a trebuit și va trebui să asistăm zilnic la o politică de renunțare față de interesele poporului român. Desigur cel mai nechibzuit partid în privința aceasta e acel de sub șefa d-lui Maniu și a franco-masonului Valda. Politica lor jidovească inaugurată cu numirea ca deputați a directorilor celor trei ziare din strada Sărindarului — toți circumceiși — e cunoscută acum de către toți bunii români. Mă mulțumesc acum să afirm că ai au mers până acolo, încât să pună interesele jidanilor deasupra intereselor poporului român. Un nou caz vine să ne întărească această afirmație: e numirea unui oarecare Ionel Tăranu ca și consilier tehnic la ministerul Cultelor. Notez acest post se acordă numai oamenilor de încredere a guvernului. Domnul de mai sus e un redactor al ziarului „Dimineața”. Până aci n'avem nimic de zis. Dar domnul de mai sus e jidan sau să fim în termenii presei democratice, e descendent din părinți jidani. Iată cine e omul de încredere al guvernului actual la ministerul Cultelor; de reținut: **ministerul Cultelor**. Ce umilire mai mare trebuie pt. poporul român? Trăiască partidul ce-și zice țărănesc; trăiască democrația română!

V. Lăzărescu.

Doină peche.

Aici e țara loptelul și-a meri...
Aici e numai cântec și beție...
Secatu-s'au isvoarele durerii...
Jidani, din Răsărit și din Apus
Venii în fericita Românie
Că adevăr, e, tot ce vi s'a spus

Aici e țara celor fără țară...
Aici de mult e satul fără câini...
Aici ajung puternici cel de-afară:
Toți Șmilii, Zaharofii, Bereovicii...
Aici toți veneticii sunt stăpâni...
Aici este imperiul omizii.

Aici Românul veșnic este slugă...
La-ți învățat cu biciul și ocară...
E bun cu cel ce vor să îl distrugă...
D'un vrac murid n'el și viitorul
Și gloria străbunilor și țara.
E bun să râie pentru voi ogorul.

El n'are cap de sfințic la palat;
Cel mult de ușier la ministere...
E'n glumă senator sau deputat...
O farsă e prezenta lui mării...
Și-o glumă e că geme de durere
Sub înțeleapta voastră stăpânire!

Veniți, jidani! Aici e de trăit!
Voi, corbi, gonii, de alții, ca o clumă!
Veniți că Românii s'a mărit.
E loc destul de băut... Taverne-s sufer
Veniți aici că legile sunt spumă,
Bărbați-s slabi femele-s parduți!

Costea Rovine.

„Adevărata Românie“

— Un articol publicat de o revistă berlineză —

Revista „Europaesche Revue“ publică un foarte judicios articol sub titlul „Das andere Rumänien (România adevărată)”, semnat de Emil Kraemer. Autorul arată, că atât Germania cât și Austria nu cunosc decât foarte puțin structura socială și sufletul adevărat al României întregite, un Stat atât de important al Europei sud-estice, ale cărei frontiere de vest pătrund atât de adânc în Europa centrală.

România nouă nu este o Românie a orașelor, ci aceea a satelor, a elementelor țărănești, care este aceeași în tot cuprinsul țării. Sufletul, caracterul și nevoile acestei țărâni le găsim frumos ilustrate în operele scriitorilor români și mai ales în poeziile ardelenului Coșbuc, iar mai nou în romanele lui Liviu Rebreanu. Această țărânie sănătoasă, inteligentă și de un talent extraordinar reprezintă aci o lume nouă; o lume care justifică integral speranțele ce se leagă de dansa în vederea renașterii morale sociale și economice a țării. Țărâniea română este un izvor nesecat de energii creatoare, energii de care a dat dovezi și în trecut în operele sale de cultură și artă populară admirată și în streinătate.

În continuare autorul arată latinitatea rasei și în special a limbii și culturile care se manifestă în aceeași măsură în toate provinciile românești. În aceste pături largi populare trăesc energii sănătoase și capabile de evoluare. Ele sunt o cheazăie pentru viitor. Această altă, această adevărată Românie, Europa n'o cunoaște încă.

Iată că se găsesc câte odată și ziare străine, care să scrie purul adevăr despre noi românii și despre țara noastră.

Ei, dar politicienii noștri, cari își fac mendrele cu toți trași împinși, cu domnișorii străini-jidani, cari ne sunt dușmani de moarte își bat joc, neglijează cu desăvârșire „Țărâniea română, care este un izvor nesecat de energii creatoare...”

Da! da! acolo este izvorul de energie națională și nu în balele demagogilor și a circumceișilor noștri!!!

Doamne tu ne-ai dat o țară

de Gh. Bălțeanu

Doamne, Tu ne-ai dat o țară,
Mare, mândră și bogată,
Ea de sânge și de lacrimi
Veacuri lungi a fost udată.

Dă-ne Doamne, dă-ne astăzi
Și bărbați cu vrednițe,
Să 'ndrepteze 'n calea păcii
Scumpa noastră Românie.

Dă-ne pentru tratul țării,
Tot popor viteaz și harnic,
Dă-ne vremi cu roduri bune
Din izvorul Tău cel darnic.

Peste toate, dă-ne duhul
Evangelhetei creștine,
Ca să credem: Mântuirea
Vine numai dela Tine.

Rugăm achitați abonamentul!

Un senator închis.

Senatorul Stălcu pentru un preț de 6 milioane lei, a vrut să facă cu ajutorul funcționarului Dospinescu dela ministerul de externe un pașaport fals unui jidan escroc și tâlhar Morit Leibovici, ce s'a botezat singur cu numele de Barbu Ionescu, ca să-și poată ascunde ticăloșiile și blestemățiile sub un nume românesc.

Atât senatorul Stălcu cât și Dospinescu au fost prinși cu mâța în sac, de către poliție și arestați găsind la ei pașaportul fals și au fost trimși amândoi la parchet și dați în judecată.

Iată ce treburi fac unii din aleșii noștri care vin prin sate și să bat cu pumnii în piept și spun că mai mult bine ca ei, nu mai pot face alții țărâneli.

Iată cum se pot îmbogăți într-o noapte, pe nemuncite, prin furt și falsificări unii oameni ce altădată erau săraci de tot. Și căți nu sunt și pe căți nu-i cunoaștem noi, că înainte de război și de România-mare, nu aveau ce mânca și azi ne ștopesc cu tină din automobilele în care stau răsturnați pocnind de bine.

Să vedem acum dacă partidul dela cârmă îl va mai ține pe Stălcu în sânul său, ori îl va da drumul de rău și-l va lua alt partid de bun, căci așa se întâmplă de obicei.

Ne temem însă că va scăpa pentru că noi știm că: *hoțul mic se prinde ușor, pe când hoțul cel mare scapă ușor.*

Curios este că din dosarul jupuilor de mai sus, au dispărut 2 scrisori — se zice — compromițătoare, pe drumul ce la făcut dela judele de instrucție la Ministerul de Interne.

Gurile rele afirmă că le-ar fi sustras chiar dl ministru Valda, noi însă protestăm contra acelor afirmațiuni, știut fiind că dl Valda, n'are nevoie să păstreze în arhiva proprie așa, cari priveșc statul.

Tot pentru sanatorul studențesc „Caritatea“

— Către toți Românii de bine —

On. Cetitorii își vor aduce, desigur, aminte de apelul ce l-am adresat, prin acest ziar, publicului românesc, pentru a-i cere sprijinul în favorul societății de binefacere „Caritatea“ din Cluj.

Pentru reînvierea memoriei, amintim, că această societate, — dându-și seama de marele pericol ce-i prezintă pentru neam și țară răspândirea tuberculozei în mijlocul tinereții școlare, — întreprinde la Colibița (Jud. Năsăud), pe admirabila vale de brazi a Bistriței, un sanator, în care, elevul și studentul, în fiecare vară află o recreație cât se poate de confortabilă. Fizicul școlarului debilitat, refăcut sub influența unui regim climato-higienic va opune o rezistență mai mare acelei crude boale, ce amenință din ce în ce mai mult, viăștările generației de mâine.

E vorba, deci, de o operă de cea mai mare importanță pentru capitalul biologic uman al acestei țări.

Dar, cum „Caritatea“ se susține numai din fonduri și donațiuni, ea are de întâmpinat foarte mari greutăți materiale. Pentru a-i înlesni realizarea nobilului său misiuni și noi, câțiva studenți, ne-am pus în gând a-i veni în ajutor cu tot ceea ce putem. Prin ziarul „Apărarea Națională“ am colectat până acum suma de 3820 Lei. Azi, ne îndreptăm, din nou, către toți Românii de bine, îndemnându-i să sprijinească și pe mai departe lista de subscripție pentru „Caritatea“, pentru că să putem și noi, școlărișca erșană, să ne dăm tributul marilor noștri protectori.

Ne îndreptăm, îndeosebi, către tineretul școlar de toate gradele, căci acesta, ajutând „Caritatea“, se ajută pe el însuși. Ce ar fi dacă din venitul concertelor, aranjate în decursul vacanței, s'ar da o parte și pentru „Caritatea“?

În speranța, că apelul nostru va fi apreciat așa cum se cuvine de toți cei ce manifestă simpatie pentru tineretul școlar, rugăm ca toate sumele colectate pentru „Caritatea“ să fie trimise pentru lista de subscripție deschisă de acest ziar.

Ma! mulți studenți.

Vorbe cu tâlc.

I
Pe ogoarele ei sfinte, mănca pururi să te poarte,
Că și când ai ști că cerul și-a dat viață fără moarte;
Însă Tatălui din slavă, — jle că ai sau n'ai păine, —
Să te rogi, ca și când, țărăși, sigur ești c'o să mori mâine!

II

Vai de omul eșe are
Suflet mic în eșă mare;
Fericit cel ce ridică
Suflet mare 'n cașă mică!

III

Cum tămăia reddă vloșă adormitului cărbune, —
Și sufletul zăpădit, și umple de nădejdi, prin rugăciune!

IV

Dacă'n vloșta ta ești numai sclavul poftelor din tine, —
Omenirea nu mai poate să-ți berșească nici un bine!

V

După chip cunoști o floare,
Ciocârlița, după cât,
Aurul, după culoare,
Iar pe om, după cuvânt.

VI

Binele pe care-l facem când și când, pe fața humil,
Nu-l decât o rugăciune pentru mântuirea lumii...
Decl, a face mereu bine, e: a te ruga mereu, —
Rugi prin care, după moarte, una ești cu Dumnezeu!

VASILE MILITARU

C. F. R.

Tablourile funcționarilor cfr. cari au trebuit să fie concediați de la Inspectia 5 T. din Arad, s'au modificat spre mulțumirea tuturor, ținându-se cont în prima linie de principiul național. Faimosul Imre „șeful” care se credea chemat să tace și să spânzure, face serviciu pe locomotivă... adecă i-a căzut steaua.

Între cei concediați sunt unii, cari lansează fel și fel de vești mincinoase, despre unele schimbări în favorul lor. Da! da! paște murgule, dar la paștile calilor!

Principiul, ca să fie licențiați din serviciu, cel mai tînăr nu se putea lua în considerare, fiindcă pe timpul unguirilor, români nu erau primiți în serviciu la căile ferate, decât cei cari — cel puțin la aparență — se rene-gau; ar fi urmat deci să fie acum concediați numai români, dar interesul neamului și al țării cere tocmai contrarul ca adecă cel puțin azi să fie sprijinit și protejat elementul românesc sau măcar să i se facă dreptate, pentru ceace n'are dreptul să se supere nici un „elvtárs”. Ugyebár!?

Începând cu 1 Sept. funcționaril activi ai C. F. R. vor pierde dreptul de a mai călători cu reducere, afară de 4 bilete gratuite pe an. Asupra acestei măsuri sperăm să se revină, fiindcă cei mai mulți dintre bieții cfr.ști se foloseau de acele favoruri parte locuind în comune vecine cu orașele unde fac serviciu, parte călătorind din orașe la sate pentru a se provedea mai eficient cu alimente etc.

S'a mai sters apoi favorul de a-și putea transporta gratuit lemne de foc. Zău, de necrezut!

În 3/VIII a. c. „fratele” Csizsár și cu magazionerul Titsch „elvtárs” din Gurahonț au forțat ușa camerei de rezervă ca să culce în ea persoane străine de C. F. R.

Avem toată încrederea în dl Inspector Dr. Cighi actualul conducător al Insp. 5 mișcare din Arad că va pune la locul său pe dl Titsch care afirmă că-i este rușine să poarte uniforma românească, dar leașa îi place să-o ridice.

De prietenul Csizsár nu mai amintim nimic, căci el s'a ocupat deja locul binemeritat „pițiboica”.

Ce noal furturi s'au mai descoperit în sarcina Ing. ișig Reichenberg.

Afară de cele enumerate până în prezent s'au mai găsit următoarele fapte:

1. Din magazia depoului mare a scos 300—350 Kgr. de fer lat de dimislonile 10/45 mm. pe care la lucrat în atelierul depoului, făcând legăturile casei sale din Timișoara.

2. A făcut cu materialul și lucrătorii depoului 2 garderobe mari și 1 dulap pentru ghetă.

3. În anul 1927 a expediat împreună cu tovarășul său, mecanicul Lupsay Aurel, 50 vagoane cu fraisii la fabricile de cărămidă din Sântana și Aradul Nou, pe contul său propriu, însușindu-și costul.

Vom reveni cu destăinuirii senzaționale!

Un ordin mai recent reduce zilele de sărbătoare — repaos — numai la Dumineci și încă câteva serbări naționale și doar ziua 2-a de sf. Paști și Crăciun.

Creдем că se face o greșală la fel de mare cu ceea a sistării dreptului de a călători și a-și putea transporta lemnele necesare cu reducere.

Nu prin forțarea funcționarilor să stea în birouri cât mai mult timp se va ajunge și la un rezultat mai mare de muncă, ci prin unele mici favoruri și o salarizare cinstită a bieților funcționari.

Să nu se uite că în fabricile americane Ford nu se muncește în 2 zile din săptămână și totuși el produce mai mult, fiindcă muncitorii lui sunt plătiți cinstit și și lucrează cinstit, în 5 zile, cât alții în 15.

Iată deci care este mijlocul cel mai bun pentru implințirea la muncă!

Ne-a cuprins o revoltă, cetind prin alte ziare, nemi având timpul necesar să publicăm și noi anunțul despre începerea cursurilor la școala de mișcare cfr. din Arad și rugăm pe Dl, Inspector Dr. Cighi să tragă la răspundere pentru acest fapt pe d-l secretar al acelei școale pe străinul Hódi, care la nici un caz nu poate să fie binevoitorul elevilor români, doritori și ei să intre în acea școală deci nici nu poate rămânea în postul de secretar.

De ce oare nu s'a trimis anunțul respectiv și ziarului nostru spre publicare? fiindcă știe că-l cetește fiecare bun român și o foarte mare parte dintre dnii cfr.ști, cari au rude sau copii, apți pentru școala de mișcare.

Ni s'a spus că între elevii, cari s'au prezentat să fie primiți la școală sunt poate mai mult de 50%, străini, căci actele românașilor au fost respinse din diferite cauze... deși cazul cu pun-gășiile descoperite și încă în curs de cercetare dela Dir. C. F. R. Arad ai cărui autori sunt aproape toți străini dovedesc îndeajuns, cum înțeleg străinii — onoare excepțiilor pe cari îi cunoaștem noi bine și îi știm aprecia — să-și facă datorița de funcționari de stat.

Creдем că este necesar ca să se publice din nou anunțul respectiv, indicându-se o dată mai târzie pentru înaintarea actelor iar la caz că aceasta este imposibil ar fi mai bine și mai folositor să nici nu funcționeze în anul acesta, între astfel de împrejurări, școala de mișcare!

Se crede că conferința economică polono-română va duce la bun sfârșit și astfel România va deveni țară de tranzit între marea Baltică și cea Mediterană, ceea ce ar însemna pentru noi venite foarte frumoase.

În legătură cu aceasta ar fi bine să se facă încercări pe lângă miliardarul american Ford să înființeze la Constanța fabrica de automobile proiectată, ceace încă ar însemna asigurarea pâneli de toate zilele pentru multe zeci de mil de muncitori, angajați atât în fabrici cât și la exploatarea materialelor brute, necesare pentru fabricarea automobilelor și a altor mașini agricole.

Și-a făcut praznicul de moarte

Ciudadă întâmplare.

Gh. Ștefanel era de mai multă vreme bolnav. S'a căutat, a consultat, a întrebat, dar boala — o boală internă — n'a cedat.

Indemnăt să se ducă și la Cluj să se arate medicilor și să-și facă radiografia, s'a dus.

Se pare că a avut impresia după aceste consultări, că tot nu se va însdrăveni.

I-a intrat în cap, termenul fatidic de 6 săptămâni, la capătul căruia da el asigurări că o să moară.

Venit dela Cluj, a zăcut patru săptămâni. Se simțea din ce în ce mai rău. Și într-o zi ce-i veni? Orândul să i se facă praznic.

A poțtit tot satul. A dat prietenilor câte un dar de amintire, și-a luat rămas bun îndușător, neascultând de nici o mângăere și de nici o încurajare.

Întâmplare ciudadă: la 5 zile după praznic a murit.

Se zice:

Că și bolșevicii din Rusia s'au convins că jidanii sunt trântori, lipitori ordinare și astfel au aflat devisa „cine nu muncește nu mănâncă” și nu vor să le mai dea alimente decât pentru sume foarte mari de bani, intenționând în felul acesta ca sau să-i forțeze să lucreze și ei nu numai să speculeze, sau să-i jupoale cel puțin de paralele adunate pe nemuncite.

Că, după ce dl prefect al poliției nu a luat nici o măsură ca să se cânte măcar de rușine și ceva românește prin cafenele, un grup de tînări dând ascultare conștiinței și bunului lor simț național, precum și îndemnul bunilor români, sau hotărât să forțeze prin spargerea sticlelor... introducerea muzicii românești și încetarea de a se mai cânta până la scărba șovinista bucată: 32-es baka vagyok én...

Oare este acela semn bun când publicul românesc vrea să preia rolul poliției?!

Că Comitetul agrar în conflictul dintre bieții Moși și jidanul Tîschler Mór, a adus o sentință favorabilă jidanului. Va să zică toate partidele politice se întrec în a face dreptate miliardarilor jidani în dauna desperaților românași muritori de foame, cum sunt și Moșii.

Ah! Dzeu! Fără voie și se face pumnul măciucă și și se ridică ochii spre cer, având ultima speranță că poate măcar de acolo din înălțime ne va mai veni o dreptate!!!

Blestemul părinților, a căror copii plâng și mor de foame, asupra tuturor ticăloșilor, necinstitilor și înștrănașilor!!!

Cine a îndrăgît străinii
Mânca-l-ar inima câinii
Mânca-l-ar casa puștia
Și pruncii nemernicia!!!

Că cel mai bun remediu în contra căldurilor tropicale insuportabile este să stea omul acasă, în cameră cu perdelele lăsate, să ție picioarele în apă rece și să cetească romane, studii și alte bazaconii despre Polul Nord, despre munții de gheață și ținuturile acoperite veclnic cu zăpadă, unde domnește continu o temperatură de peste cincizeci 50° grade minus, sub zero.

Să vezi cum te cuprind fiori reci când te gândești la acele regiuni cari numai calde nu pot fi numite.

Că un învățat englez, chemician, a făcut socoteala cât prețuește corpul unui om și a ajuns la rezultatul că abla are ceva valoare. Din tot ferul care-l ține abla al putea face un cui mic. Din unsoarea unui om nu prea

gras abla al putea face câteva bucățele de săpun. Doară din fosforul ce-l conține s'ar putea face mai multă laprăvă, vre-o 2000 de chibrite.

În fine „toc în poc” a constatat că întreagă materia din care este compus corpul omului nu valorează mai mult decât un dolar, circa 160 lei.

Bine dar atunci cât valorează hoțuș unui jidan?

Că într'un spital numit St. Paul din Vancouver-America s'a făcut experiență cu un nou medicament, cu ajutorul căruia bolnavii, cari trebuiesc operați, pot fi adormiți în 50 de secunde și anestezia ar dura treizeci și șase de ore, dar bolnavul poate fi trezit și mai curând.

Dacă experiențele vor duce la rezultate bune, noul medicament-anestezic ar fi de mare folos omenimii întregi, cu deosebire că este bun pentru persoanele cari sufer de inimă-cord și cari din cauza aceasta azi nu pot fi adormite să li se facă operația necesară, ori din nebagare de seamă sunt adormite, — dar durere — adormite pentru totdeauna.

Că în Franța o țărăncă a fost decorată cu legiunea de onoare, una dintre cele mai înalte decorații franceze. Și de ce? Nu fiindcă este zina „missurilor”, nici fiindcă se știe admirabil pudra, sulemenul ori că are unghile cele mai curate-sclipitoare, ci fiindcă este mama alor 18 copii și s'a consacrat viața de muncă plugăriei ca și strămoșii ei, cari lucrează pământul de peste 300 de ani.

Aviz cinstitelor noastre madmazole care nu știu decât să fie cochete, să danseze, fumeze etc... fără nici o rușine sau altă grijă, și mai nainte de toate nu vor ori nu pot să fie mame, fiindcă le este frică să nu-și piardă forma, frumuseța corporală, la care țin mai mult ca la ori ce pe lumea aceasta.

Dar oare dacă și mamele femellor de azi judecău la fel, ce s'ar fi ales din sufletul lor!?

Că unguirii s'ar fi înțeles ca în numele solidarității și a dragostei de rasă să facă un legământ solemn că nu vor mai porni proces unul împotriva altuia înaintea instanțelor judecătorești de stat ci să aducă pricina în fața unui for judecătoresc constituit din juristi ai partidului maghiar și hotărârile aduse să fie acceptate ca valabile și definitive.

Unii cred că acest lucru n'ar fi posibil, noi însă suntem de părere că un popor adevărat naționalist-șovinist este capabil de lucruri și mai mari chiar.

Dar oare jidanii nu și au forurile lor „cușer” judecătorești? Și cât de rar vezi jidan improcesuând pe alt jidan.

CLIFE DIN AMURG

(PASTEL)

*Când natura'ntinerește, dulce-amurgul blând coboară,
Și-o tăcere majestoasă pe pământ se desfășoară;
Iar prin luncile n'verzite, umbra nopții se strecoară,
Răcoroasă!...*

*Pânza nopții instelată, pe cer, lute s'a întins,
Și-ale lunii clare raze, tot pământul l-a cuprins,
Iar pe fața luce-a apeli, raza pală s'a aprins,
Luminoasă!...*

*Pe poteca 'ngust-a luncii, de prin crânguri se aude
Cântecul duloasei mierle,—ce ajunge pând'n unde
De isvoare sgomotoase, legănate ori și unde,
Rând pe rând!...*

*Obosite, printre pâlcuri, din tușișuri adormite,
Trec în veșnică tăcere,—prepeșițe răscolite,
Pe cărarea rătăcită, de sub florile n'florite
De curând!...*

*Când de păsări călătoare, își ridică mândrul sbor,
Străbătând, tăcerea nopții, c'un sgomot asurzitor,
Șuerând din când în când, cu al lor glas pătrunzător,
Prin văzduh!...*

*Crud natura se 'nspălmântă! Căci de sus, din îndălțime
Revărsat-a nori de ploale pând 'recea adâncime;
Iar prin stinsa liniștire, caden'cet din zări sublime
Tristul duh!...*

Mariete I. Mazare

Furturi de zeci de milioane la C. F. R. în Arad.

Am scris în numărul trecut că fostul casier din stația Arad a căutat să și pue capăt zilelor (ce păcat că nu i-a succes, cu un tâlhar mai puțin ar face umbră pământului! Un singur bine pt. societate a urmat că nu s'a prăpădit atunci: a descoperit și pe ceilalți hoți cu care furase împreună) — Dus la spital a mărturisit că a furat un milion și două sute de mii de lei, încasând a doua oră liste de plată ale personalului ce fuseseră achitate deja... aceste liste i-au fost aduse de fostul subșef al serviciului de contabilitate C. F. R. din Arad—Timișoara Müller Eduard, cu care a împărțit sumele furate.

Fiind arestat și Müller a declarat că dânsul a furat într'una de vre-o 9—10 ani încasând de două ori o mulțime de liste de plată. Până acum s'au descoperit numai două în valoare de un milion și 200 de mii, cele încasate de Fofiu în anul 1927.

Müller a declarat că ar fi încasat în felul acesta vre-o 5—6 milioane. Se crede însă că suma furată se ridică la zeci de milioane. Serviciul de contabilitate și parchetul fac cercetări întinse pentru a afla suma adevărată. Ca tovarăș (căci singur nu putea fura) Müller a denunțat pe foștii casieri: Liszka Pal, Alles Vilmos, Csanyi Ianos, apoi pe funcționarii Csizsár Antal, Balogh Sándor, Cuzman Nicolae, Kercsoh Ianos și încă câțiva dela Timișoara.

Toți aceștia afară de Fofiu care zace încă în spital (dar va scăpa cu viață; păcat!) sunt puși la răcoare pe malul Mureșului.

Nu ne ocupăm de pedeapsa ce-o merită acești nemernici. Justiția va ști să și facă datoria, asupra unora va cădea și mâna lui Dzeu mai curând de cum s'ar crede poate. Müller și Alles, cari sunt grav bolnavi, (în urma chefurilor și bețiilor) vii nu vor ieși din temniță.

Două întrebări ne-am pus însă în legătură cu acest furt ne mai pomenit:

1. Există oare vre-un control la C.F.R.? ani de zile se fură zeci de milioane la o singură Inspecție fără ca măcar să se observe ceva. Numai o întâmplare oarbă a făcut să se descopere furtul. Unui funcționar care a căutat ceva printre listele din 1927 i s'a părut una suspectă și astfel s'au pornit cercetările. Altcum puteau trece o sută de ani fără să se afle nimic. Se vede că la C. F. R. o sumă de 10-15 milioane e un bagatel și nu se află ușor că s'a plătit cu atâta mai mult. Căci oricât de bine au fost organizați tâlharii între ei totuși s'ar fi putut observa că s'au plătit cu câteva zeci de milioane mai mult. Constatat odată acest fapt s'ar fi putut afla și unde e buba. Nu s'a făcut însă nimic... Toată lumea spune că la C. F. R. avem deficite enorme, de miliarde grele.

Pentru acoperirea acestora a fost nevoie de dări grele, mulți fiind siliți să ieie bucătura din gura copiilor pentru a le plăti. O grămadă de funcționari și lucrători au fost lăsați pe drumuri. S'au luat permisele de călăto-

rie și de transport de lemne, s'au redus lefurile. Toate numai pentru a se acoperi deficitele pe urma furturilor lui Müller și tovarășii din Arad și din alte părți, iar aceste furturi s'au putut întâmpla numai în urma lipsei de orice control serios. Ne miră chiar că hoții din Arad s'au mulțumit numai cu câteva zeci de milioane. Tare proști trebuie să fie, căci de boarea controlului probabil că ar fi putut fura chiar jumătate din C. F. R.

Al doilea lucru asupra cărui ne oprim în prima linie: Toată lumea știa și vedea ce viață ducea Müller.

Și-a cumpărat case, era îmbrăcat ca un prinț. Dar mai ales petrecerile și chefurile monstre prin diferitele cafenele din oraș au rămas de pomină. Într'o noapte petrecând în societatea unei artiste, care s'a plâns că nu poate dansa din cauza prafului, a pus să ude întreg padimentul cu șampanie. Nu sunt puține nopțile când lăsa câte 40—50 mii de lei în cafenea pentru beutură și țigani. Și acestea ani de zile. Și nimănu-i dintre superiori nu i-a venit în minte să întrebe de unde atâția bani și nici poliția care vedea toate acestea n'a aflat de unde venise decât cel mult 10—12 mii de lei la lună. Sau poate se temeau la poliție că eventual și Müller ar putea să întrebe la rândul său cum cheltuește cutare funcționar dela poliție câte 30—40 de mii de lei la lună când plata nu face mai mult de 4—5 mil... N'a întrebat nimenea de unde are Csizsár bani să și cumpere casă și tablouri prețioase, cum își poate face Liszka magazin de coloniale în valoare de multe sute de mii, Alles și Balogh și toți ceilalți de unde au bani să și împlinească toate dorințele când cu 4—5 ani în urmă și dânsii erau tot așa de năcăjiți și jerpeliți ca și ceilalți funcționari dela C. F. R.

De atâtea ori am cerut în aceste coloane să se controleze averea funcționarilor. Pe de o parte statul ar pune din nou mâna pe ceea ce i s'a furat. Pe de alta văzând că se face un control serios mulți oameni slabi de înțeles, s'a gândi bine ce fac.

Dacă numai jumătate din ce s'a furat ar ajunge din nou în visteria țării, s'ar plăti toate deficitele fără să mai fie lipsă nici de impozite mari, nici să fie lăsați pe drumuri atâția oameni năcăjiți... credem că numai în Arad s'ar încasa câteva sute de milioane. Să se încerce numai. Noi vom da concursul oricui va încerca.

Guvernul actual a fost primit cu atâtea însuflețiri de toată suflarea din această țară. Apoi cauza acestei însuflețiri a fost tocmai speranța că acest guvern va face odată ordine, infundând pușcăriile cu hoții cei adevărați. Multe promisiuni s'au făcut și multe din ele nu se vor realiza. Toate i se vor ierta guvernului.

Un singur lucru nu i se va ierta: dacă hoții vor fi lăsați și mai departe liberi.

G l u m e :

Restaurant de lux

Clientul după ce a examinat lista:
— 200 de lei un pui?... Bine, dar e o adevărată nebunie să tăiați o pasăre atât de scumpă!...

Proces de divorț

Judecătorul întreabă pe micul Lică.
— Părinții tăi se despart. La cine vrei să locuiești: la mama sau la tatăl tău?

— Păi la cine o să rămână automobilul.

La școală

— Carnea se mănâncă. Dar cu oasele ce se face, Niculescu Ion?

— Oasele se pun pe marginea farfuriei!

— Copii, explică profesoara, dacă ași băga mâna în buzunarul unui domn să fur bani ce ași fi?

— Eu știu zise Lenuța, — ați fi nevasta lui!

După

— Cu cine te măriti?

— Cu Dorel Ștefănescu!

— Dar el nu dansează și tu mori după dans.

— După măritis o să joace cum îi cânt eu!

Imbogățitul

Doctorul: D-le ești foarte anemic, ar trebui să iei ceva care conține fier!

Pacientul: Nu s'ar putea să iau ceva care conține aur?

Meloman

— De ce cânti, domnule?

— Ca să omor vremea!

— Groaznică armă ai ales n'am ce spune.

— E adevărat mamă că eu sunt fata unui general?

— Cine ți-a spus asta?

— Tata!

— Păi de unde știe el?!

— Bagă de seamă, pentru ultima oară îți cer mie de lei pe care ți-am împrumutat-o anul trecut la Sinaia!

— Slavă Domnului că e ultima oră! Incepuseși să mă plitisești cu chestia asta!

— Am impresia că bărbatul tău e schimbabil! Nici nu-l mai recunoști!

— Păi nu mai e același l-am schimbat!

— Săptămâna asta am văzut moartea cu ochii!

— Ai avut un accident?

— Nu, m'am întâlnit cu soacră-meal!

— De doi ani de zile nu am mai vorbit nevastă mea!

— Nu mai spune! De ce?

— Ca să nu o întrerup!

— Ce fel de caracter are soțul tău?

— Cum să-ți spun dragă?... Când e dulce... când e acru... E ca o salată care n'a fost amestecată destul!

— Eu nu o vorbesc de rău dar oamenii răutăcioși spun că are trei amanți!

— Ei, cine se ia după răutăcioși!...

Dar prietenii ce spun?

— Același lucru!

Expoziții de câini.

Adeseori cetim că la cutare expoziție atâția câini, adevărați stăpâni!... — era să zic părinții lor — au câștigat premii de mare valoare.

Este bine că oameni, cari n'au ocupațiuni mai serioase se ocupă cu lucruri, pentru cari au gust și simț... dar parcă totuși ne-ar plăcea cu mult mai bine, dacă acei amatori de a ținea și îngrijii câinilor, în locul lor sau pelângă ei s'ar îndelețnici să îngrijască, să crească și câte un biet copilăș sărac, orfan, cari azi sunt, tratați în adevăr, cu mult mai rău decât câinii.

Și încă ceva. Poate acești copilași la rândul lor ar fi mai recunoscători părinților crescători și în special mamelelor, căci ele sunt mai aproape de ei!

Rugăm On. doamne să încerce să crească copii în loc de câini, sunt atâția, băieți și fete, prin orfelinate, la orașe și la țară și sunt așa de draguți, își pot alege dintre ei, sunt unii ca niște îngerași!

Parcă vezi, nu-i frumos nici cinstit și nu-i nici omnesc, ca aceștia să rabde frig și foame și să umble îmbrăcați în adrește, iar câinii să fie îmbrăcați în saloane, strănși și culcați la sânul... amatorilor și în special al amatoarelor!

„Grâuul ieftin și pâinea scumpă“ așa-i în țară la noi, în blagoslovita Țară Românească! Bietul țaran își vinde produsele pe nimic, iar consumătorii le plătesc cu bani scumpi, fiindcă jidanii, proprietarii de mori și brutării jupuesc și pe unii și pe alții.

Bine dar ce fac onoratele comisii pentru protecția agricultorilor și cele pentru maximarea prețurilor? Dorm, adormite de banul lui Iudal!

Ce le pasă lor!!

În ziua de 15 August trustul suedez de chibrituri, care în schimbul concesiunii fabricării și vânzării chibriturilor în țara noastră ne-a fost acordat un împrumut de 30 milioane dolari, a pus la dispoziția statului restul de 25 milioane dolari. În conferința care s'a ținut la ministerul de finanțe s'a decis ca din această sumă să se achite în primul rând salariile și soldele rămase neachitate, apoi o parte din datorii statului, în special ale căilor ferate, iar restul să se plaseze în lucrări noi.

Bine numai să nu se piardă prin buzunarele sparte ale unor politicieni interesați!!

Dacă era cineva străin?

Cât o iubia ișig Lefter pe soția sa Lenuța! Alb spunea Lenuța, alb repeta Lefter, negru afirma consoarta, negru i se părea lui Lefter.

Deși adoptase în politică principiul „Să te ferești române de cul străin în casă“ bietul Lefter era în gospodăria lui „îmbrobodit“. Coana Lenuța își făcea mendrele.

Azi un ibovnic măne altul. Lefter nu era gelos.

— „Eu nu-mi zilipsească nevastă“ repeta el cu mândrie.

Și o iubia nevoile mare...

Într'o zi vine pe neașteptate acasă și dă să intre în oda de culcare, când colo ușa deschisă spre pridvor Lenuța în brațele unui... „lăcătuș“! De-ar fi fost la cafenea ce-ar fi protestat în contra „Cuiului străin“!

Pentru că omul era în casa lui și pentru că era vorba de Lenuța lui, se mulțumi să spuie:

— Da bine oameni bun! de ce nu închideți ușa? Dacă era cineva străin în locul meu? Delaiași.

Informațiuni.

Domnilor abonați!

Vă rugăm, să faceți bine să ne trimiteți chiar cu reîntoarcerea poștei costul abonamentului, că luptăm cu greutate materiale foarte mari.

Gândiți-Vă că nu lucrăm nici frumos, nici cinstit să cetiți un ziar ani de rând și să nu achitați abonamentul.

Toți restanțierii din anii trecuți vor fi predați avocatului pentru înprocesare.

Administrația ziarului.

Rugăm cetiți, răspândiți și abonați ziarul **adevărat național-creștin** „Apărarea Națională”!

Se svokește că între Rusia și China ar fi început un crâncen război. Cine știe dacă conflictul acesta nu va duce la război mondial, la care parcă în prima linie vor lua parte Japonia, Statele Unite și Anglia.

La noi se vorbește de atâtea ori despre diferite contrabande între care pare-mi-se, mai des, despre contrabande de țigări — țigarete. Ei bine apoi să ne ierte Dumnezeu, dar oare statul român nu-l în stare să fabrice țigări și țigarete de calitate așa de bună ca d. e. Bulgaria, Ungaria, Austria...?

Dacă ar fi după mine aș interzice peste tot fumatul, dar dacă acest lucru nu-l poți și locuitorii țării noastre vreau să-și rumeneze mai înțepiturile, săvâtați prin fumul de țigări străine, puneți-le la o taxă usturătoare de import și dați-le drumul. Dece să se facă excepție cu țigările când importăm pentru sume de miliarde: mătăsoasă, pudră, ruj de buze (pfu!), vopsele etc.

Aduceți D-ilor specialiști din alte țări, cați să ne învețe cum să preparăm tututul (seca-i-ar rădăcina!) și atunci vom putea avea țigarete și țigări tot așa de bune ca ori care alt stat.

În zilele trecute s'au prăbușit 3 avioane. Unul la Iași, altul la Buzău și al 3-lea la Coțroceni. D-ne! dar mult trebuie să se screamă — hai să zicem — un județ până poate aduna parale pentru un avion și când este gata, îl „dai gata” în câteva minute. Ce să-l faci? N'ai ce-l faci!!

Di. Dr. Lupu n'are noroc să facă propagandă în Ardeal. În Oradea n'a fost lăsat să vorbească, la Ilița și Brad a fost luat la goană, iar pe Valea Jiului a fost arestat.

Nu va fi având di Lupu aderenți în Ardeal, dar totuși oamenii de omenie îl ascultă pe fiecare orator, fie bun fie rău, dușman ori prieten, precum ceteștii și cărți și bune și rele rămânând ca tu cu mintea ta sănătoasă să judeci și să alegi, să urmezi și faci ce este bun și folositor.

Turburătorii unei întruniri nu pot fi deci — în cele mai multe cazuri — decât niște oameni răi, beți și bătași ordinari, puși la cale de politicieni pățimași, leneși și exploatare ai publicului mare.

În Polonia lângă orașul Łódź s'a ciocnit un tren de marfă cu unul militar. Ambele locomotive au fost complet sfărâmate și aprinzându-se trenurile, nouă persoane au fost făcute scrum și 27 grav răniți. Cauza ciocnirii a fost neglijența unui acar.

Ca la noi!

Se vorbește cu multă indignare despre o procedură revoltătoare a guvernului, prin care funcționarii unguri, cari n'au voit să deponă la timpul său jurământul de credință față de statul român, cam o mie la număr, vor fi parte reprimiți în serviciu, parte pensionați, dându-li-se pensie grasă... câteva sute de milioane.

Noi credem că o astfel de faptă, între împrăjurările de azi, când pensionarii noștri, orfanii, văduvele, precum și invalizii din război mor de foame, iar o bună parte dintre funcționarii români sunt tocmai acum concediați, alungați pe drumuri, ar fi o adevărată nebunie, pe care numai cei mai mari dușmani ai neamului și a țării ar fi în stare să o săvârșească!

Găina unui mecanic din Franța a ouat un ou de 252 gr. (1/4 kg.), Franzezii decorează pe femeile, cari au mai mulți copii. Sperăm că vor decora și găina mecanicului Reanait.

Nu de mult a dispărut dintre cei vii, fostul director de bancă al „Victoriei” Gheorghe Adam.

A fost un om, care credea că prin afaceri făcute cu jidanii se va ridica pe sine și instituția, ce o conducea, dar durere și el ca foarte mulți alți buni și deștepti creștini în urma legăturilor cu jidanii, s'a ruinat pe sine și a ruinat o puternică instituție românească. *D-zeu să-l ierte!*

Di Iuliu Maniu președintele consiliului de miniștri a spus în Parlament că gestuinea guvernării dela război încoace se încheie cu un deficit de 17.000.000.000 miliarde lei.

În adevăr înspăimântător! Țara se găsește într'o situație economică foarte grea. Dar măcar cea politică — internă politică — de s'ar îndrepta!

Datorința fiecărui bun român este să facă tot ce poate în interesul salvării patriei, din situația grea în care se găsește.

Muncă, muncă cinstită națională mai presus de toate!!

Comandantul militar al Cehoslovaciei cu prilejul inaugurării monumentului generalului slovac Stefanic a rostit un discurs, și între altele a zis: Câmpurile de luptă din Rusia, Franța și Italia sunt dovezi că știm să ne batem. Se spune că suferim un popor de porumbel, dar nu voim să fim astfel. Trebuie să ne mandrim nu numai cu cultura dar și cu forța. Trebuie să învățăm să mânuim armele, de oarecă cu fraze asupra culturii nu se poate apăra libertatea noastră.

Tineretul trebuie educat după deviza ochiu pentru ochiu dinte pentru dinte lată cum glăsuiește un reprezentant din armata unuia dintre cele mai culte popoare lată cum știe să simțască și vorbească nu adevărat iertător de țară și neamul său!

Dar francmasonii și internaționaliștii noștri fac la fel? Nu! hotărât, nu! Al noștri vor să străngă la sân șerpilii cei veninoși!

Bogătașul fabricant de automobile și alte mașini din America Ford a propus guvernului țării un împrumut de 30.000.000.000 miliarde lei fără nici o dobândă, pentru refacerea tuturor drumurilor noastre.

Pe semne totuși are de gând să edifice o fabrică de automobile în România.

Cetiți și răspândiți, ziarul „Apărarea Națională”

Poșta Redacției.

Diul N. G. în Huidebora. În scrisoarea primită azi ne comunică că ne-a mai trimis un articol și o poezie și nu le-am publicat! Ne pare foarte rău, dar te rugăm să ne crezi că nu le-am primit și D-ne! cum am vrea să știm cine este cauza că nu primim foarte multe scrisori trimise dela prietenii și corespondenții noștri.

Cele trimise și primite se vor publica. Vă mulțumim și salutăm cu dragoste frățească. R.

Dela primăria comunei Glogovaț. No. 1113 | 1929.

Publicațiune.

Primăria comunei Glogovaț aduce la cunoștință publică, că pământul arabil proprietatea comunei cu întinderea de 19 jug. 646 stj. pat. îl va da în arendă pe timp de 3 ani agricolii, începând dela 1. Oct. 1929.

Licitațiunea se va ține la primăria comunei Glogovaț, în ziua de 21. Septembrie 1929. ora 9 a. m. conform cu dispozițiunile legii Contabilității publice.

Glogovaț, la 12. August 1929.

Primăria:

Nr. 1982 și 2327
execuțional 1929

Publicație de licitație.

Subsemnatul portărel judecătorească aduce la cunoștință publică în sensul legii art. LX din 1881 § 102 respectiv XLI din 1908 § 19 cum că lucrurile următoare paturi, otomane, noptiere, oglinzi, mese, matrațari și altele... care în urma decisului Nr. 2410 | 1926 și 2016 | 92 al judecătoreiei de ocol din Buteni s'au executat în comuna Moneasa în favorul executorilor Dr. Fritz Dutsch și Ludovic Fischer reprez. prin avocatul Dr. Sabin Dan din Buteni împotriva executorilor

locuitorii în comuna Moneasa și Timișoara pentru încasarea capitalului de 23023 Lei și acces. prin execuția de acoperire și cari s'au prețuit în 21880 Lei se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni pe baza decisului Nr. 1982 și 2327 | 1929 al judecătoreiei de ocol din Buteni se fixează termenul pe 28 August anul 1929 la orele 4 p. m. în comuna Moneasa. unde se află obiectele și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceia, ca lucrurile susamintite vor fi vândute în sensul legii LX din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 23623 Lei capital, dobânzile curente până la zi precum și spezele făcute.

Întrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. XLI din 1908 § 20.

Dat în Buteni la 2 August 1929.

V. Popescu.
portărel.

A apărut:

Despre Poporație

Statistica, Teoria, Politica ei, Studiu economic politic.

EDIȚIA II-a

Revăzută și adăogită

de

A. C. CUZA

(1 Vol. pp. VIII + 700. Prețul 150 lei. București 1929).

Acest volum, pe lângă textul vechiu cuprinde o anexă (Scăderea populației creștine și înmulțirea jidanilor din orașele României), patru note (I. Legea populației, II. Poporația Franței, III. Poporația orașelor României, IV. Economia politică populația) și un Registru de materii și nume.

Studiul „Despre și Poporație”, astfel adăogit al o-lui Prof. A. C. Cuza, este o cercetare complexă a subiectului, totodată teoretică, de economie politică, și practică de politică economică a țării, lămurind, în deosebi naționalizarea orașelor și problema jidănească.

Recomandăm cu toată căldura cetitorilor noștri studiul „Despre populație”.

Se poate cumpăra și la redacția noastră.

APEL!

Către Domnil (funcționarii atât superiori cât și inferiori) C. F. R. fid. Foata Oficială No. 408 din 13 Iunie 1929.

No. 50786 din 7. 6. 1929.

Cu privire la uniformele de vară ale personalului C. F. R. cu onoare vă rog în interesul D-voastră, a procura uniforma la firma lui

Coroban Stefan

Str. ION RUSU ȘIRIANU Nr. 2
furnizorul uniformelor C. F. R.

Unde se execută cele mai bune și mai frumoase uniforme, din materialul cel mai bun atât calitate cât și culoare cu preț convenabil plătiți în 2-3 rate.

ROMÂNII
Comandați tot felul de mobile:
frumoase, solide și eficiente numai dela

GHEORGHE BARNA
ATELIER DE TAMPLARIE
ARAD, STR. OITUZ 129

Locuința Piața Catedralei Nr. 0
Liferează mobile în oricare parte a țării!

MARCU BOTA
SERVILIE DE GHETE, PĂLĂRII
ARAD, BUL. REG. FERDINAND 27

Pantofi pt. dame dela	Lei 400
bărbați	450
copii	100
Ghete pt. bărbați	300

PĂLĂRII IEFTINE
se află la